

“Totalitarizm” Diye Bir Şey Yoktur

Editörün notu: Aşağıda yer almakta olan yazı yeni komünizmin mimarı ve Devrimci Komünist Parti-ABD genel sekreteri olan Bob Avakian tarafından yazılmış ve 20 Mayıs 2024 tarihinde DKP-ABD’nin sesi olan revcom.us sitesinde yayınlanmıştır. Çevirisini bir okurumuzun yaptığı bu önemli yazıyı okurlarımızın dikkatine sunarız.

“Totalitarizm”, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin entelektüel savunucuları tarafından üretilmiş ve desteklenmiş tamamen bilim dışı -ve aslında bilim karşıtı- bir “teoridir”.

Giriş

Sosyal medyadaki 37. mesajda (@BobAvakianOfficial) *Another Provocative But Simple And Basic Truth On Communism And The Fallacy Of “Totalitarianism”* [Komünizm ve “Totalitarizm” Safsatası Üzerine Başka Bir Provokatif Ancak Basit ve Temel Hakikat] isimli kendi makalemden alıntı yaptım. Bu makale, şu açık söylem ile başlamaktadır:

Komünizmin “totaliter” olarak kınanması sıkça duyulan bir şeydir, ancak gerçek şudur ki totalitarizm diye bir şey yoktur.

Bu makale şöyle devam etmektedir:

“Totalitarizm karşıtlarının” seminal çalışması ve “İncili” olan, Hannah Arendt’in The Origins of Totalitarianism [Totalitarizm’in Kökeni] eserinde iddia edilen tarzda bir toplum asla var olmamıştır – ne Rusya’da, ne Çin’de, ne de başka herhangi bir yerde.

Geniş ölçüde analiz ettiğim gibi, “totalitarizm” bu durmak bilmez suçlar sisteminin (bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin) entelektüel savunucuları tarafından üretilmiş ve teşvik edilmiş, tamamen bilimsellik dışı -ve aslında bizzat bilim karşıtı- bir teoridir ve bu sistemin insanlığa karşı işlemekte olduğu büyük suçları makul kılmak, dikkatleri başka yerlere çekmek ve devrime, özellikle de komünist devrime karşı mantık dışı bir karşıtlık oluşturmaya çalışmak için kullanılmaktadır. Bu “teoriyi” herhangi bir kişinin ciddiye alabilmesi -ve dahası bu “teorinin” geniş çapta bir tür “kutsal bilgi” olarak görülmesi- kendilerini “liberal” olarak tanıtanlar da dahil pek çok kişinin bilinçli olarak dünyanın her yerinde yüz milyonlarca çocuk da dahil milyarlarca insanın vahşet dolu baskı ve devasa, yıkıcı şiddet ile dayatılan acımasız sömürüne dayanan bu kapitalist-emperyalist sisteme uyum sağlama isteğinin acı bir göstergesidir.

“Totalitarizm teorisi” komünizm ve faşizmi, ortak yanları insanların temel haklarını reddederek ve halk kitlelerini sürekli bir korku halinde tutarak hüküm sürmeleri olan aşırı derecede baskıcı iki sistem olarak tanımlamaya çalışmaktadır. Aslına bakarsanız, revcom.us internet sitesinden erişilebilecek makaleler ve diğer çalışmalar ile açıklığa kavuşturduğum üzere komünizm ve faşizm birbirinin *tamı tamına karşıtıdır* ve temel olarak birbirleriyle düşmanlık içindedir.

Komünizm, insanlar arasındaki bütün baskı ve sömürü ilişkilerinin sonlandırılmasını temsil eder ve bu yoldaki mücadelenin vücut bulmuş halidir, faşizm ise bu ilişkilerin en ekstrem ve kaba haliyle dayatılmasını amaçlar. Komünizm kendisini *bilimsel* bir metot ve yaklaşımda temellendirir ve halk kitlelerin en büyük amaçlarına, bu bölünmeler ve düşmanlıklar olmadan insanların gerçekten özgür olabileceği ve gelişebileceği bir dünyaya çağrı yapar. Faşizm temel olarak *bilim karşıtıdır* ve cahilliğe, batıl inançlara ve gerçekliğin kabataslak şekillerde çarpıtılmasına, insanlığın maskülen

“aryan ırkının” parçası olmayanlara karşı öldürücü bir nefret şeklindeki en alçak ve bozuk dürtüler ve önyargılar tarafından motive edilen, düşünmeyen halk kitlelerinin kuduzcasına fanatik şekilde mobilize edilmesine dayanır.

Bu makalede sonradan vurgulayacağım üzere, komünistler tarafından önce Sovyetler Birliği’nde (1917-1956) ve sonrasında da Çin’de (1949-1976) önderlik edilen sosyalist toplumların tecrübelerinin, komünizmin temel ilkelerinden kopan yollar da dahil olmak üzere nasıl önemli sorunlara ve hatalara sahip olduğu üzerine gerçek eleştiriler yapılmalıdır ve bundan önemli dersler çıkarılmalıdır. Ancak bu konuda pek çok kritik önemde noktanın üzerinde durulması gereklidir.

İlk olarak, revcom.us sitesinde erişilebilir olan birkaç çalışmamda analiz ettiğim üzere bu hatalar özellikle de bu sosyalist toplumları yok etmekte kararlı olan emperyalist ve diğer güçler tarafından dayanılmaz baskı hatta devasa yıkıcı saldırılar formunda eşi benzeri görülmemiş zorluklar bağlamında yapılmıştır.

İkincisi, yapılan hatalar, bu sosyalist toplumların tarihsel olarak kısa var oluş süreçlerinde başarılan *ilkesel olarak son derece özgürleştirici değişimlerin karakterini belirlememiş*, aksine bu başarıların yanında gelişen, tali bir karşı akıntıyı temsil etmişlerdir.

Üçüncü olarak, bu problemlerin ve hataların hiçbirisi “totalitarizm teorisi” ve komünizmi faşizm ile tanımlamaya çalışma girişimi ile açıklanmamaktadır ki bu “teorinin” nasıl sosyalist toplumların karakterlerinin, komünizmin ve daha geniş çapta gerçekliğin kabataslak bir çarpıtmasını temsil ettiğini göstereceğim.

Son olarak da, yaptığım çalışmalar ile önceki komünist devrimlerin tecrübelerinden ve geniş çapta insanlığın

deneyimlerinden yola çıkarak, eskiden geliştirildiği şekliyle komünist teorinin devamını fakat aynı zamanda bu teoriden nitel anlamda bir sıçrayışı ve bazı önemli yerlerde kopuşları da temsil eden yeni komünizmin gelişimi söz konusu olmuştur. Bu yeni komünizmin esas bir ifadesi olarak benim yazarı olduğum *Constitution for the New Socialist Republic in North America* [Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasa (Tasarı

Önerisi)] radikal şekilde yeni ve özgürleştirici bir toplum için kapsayıcı bir vizyon ve somut bir planı içermekte ve dünyanın her yerinde komünizme ulaşılması ile insanlığın tüm baskı ve sömürü ilişkilerinden kurtarılmasını amaçlamaktadır. Bu Anayasa'da belirttiğim gibi:

Şu bir gerçektir ki herhangi bir devletin kuruluşunda sunulan veya gerçekten temel alınan herhangi bir kuruluş dokümanı ya da rehberlik eden bir dokümanda, bu Anayasa'da vücut bulduğu gibi muhalefet ve entelektüel ve kültürel mayalanmanın sadece korunması değil, aynı zamanda desteklenmesi bulunmamaktadır. Bu Anayasa aynı zamanda sağlam çekirdeğinde bütün sömürünün ortadan kaldırılması amacıyla ekonominin sosyalist dönüşümünü ve bundan yola çıkarak toplumsal ilişkilerin ve siyasi kurumların bütün baskıyı kökünden sökecek şekilde dönüştürülmesini ve eğitim sistemi yoluyla ve genel olarak toplumun tamamında "insanların nereye giderse gitsin eleştirel düşünme ve bilimsel merak ruhuyla hakikatin peşinden gitmelerini ve bu yolda dünyayı sürekli olarak daha iyi öğrenmelerini ve insanlığın temel ihtiyaçları doğrultusunda dünyayı değiştirmeye daha iyi bir şekilde katkıda bulunmalarını mümkün kılacak" bir yaklaşımı barındırmaktadır.

Bunu akılda tutarak "totalitarizm teorisinin" daha kapsamlı

bir analizine ve özellikle komünist devrim ve sosyalist toplumun kritik tarihsel deneyimi hakkında olmak üzere nasıl tutarlı bir biçimde gerçekliği çarpıttığını ve insanları gerçekliğin bilimsel bir anlayışından uzaklaştırdığına bakabiliriz.

Bu yazının başında “derinlikli ve kapsayıcı bir analiz” olarak bahsettiğim şey bu “totalitarizm teorisinin” tamamen başarısızlığını gözler önüne serdiğim *Democracy: Can't We Do Better Than That?* [[Demokrasi: Neden Daha İyisini Yapmayalım Ki?](#)] kitabımın bir parçasıdır. Bu kitap 40 sene önce yazılmıştı ancak günümüzle aynı seviyede alakalı olmayan bazı parçaları olsa da (örneğin, şu anda var olmayan Sovyetler Birliği'nin doğası ve rolünün analizini içermektedir) ve bazı şeyleri hayatın devam etmesi ve yeni şeyler öğrenmem sebebiyle şimdi olsa biraz farklı bir şekilde sunmayı düşünmem söz konusu olsa da “totalitarizm teorisinin” eleştirisi de dahil kitaptaki temel analiz kesinlikle hala geçerli ve son derece önemlidir. Bu sebeple, kitabın “totalitarizm” eleştirisinden bazı alakalı kısımları burada tekrarlayacağım ve bunun yanında

bağlamı daha iyi oturtmak ve biraz daha açıklama sunmak adına bazı yorumlar ekleyeceğim. (Bu alıntılar “*The Theory of Totalitarianism and Its Political Role*” [Totalitarizm Teorisi ve Bu Teorinin Siyasi Rolü] sayfa 167-190 bölümündendir)

“Totalitarizm” eleştirimin başında yazdığım gibi bu teori “bilimsel bir teori değildir (en azından bilimsel olarak doğru bir teori değildir), aksine belirli sınıf çıkarlarının ve spesifik siyasi hedeflerin hizmetinde gerçekliğin bir çarpıtılmasıdır.”

“Belirli sınıf çıkarları”, özellikle de ABD’deki (ve onun “batılı emperyalist müttefiklerindeki”) kapitalist-emperyalist hakim sınıfın istekleridir ve “spesifik siyasi hedefler” Arendt tarafından yazılan bu kitabın (*Totalitarizmin Kökenleri*) 2. Dünya Savaşı sonrasında o dönemde sosyalist olan Sovyetler Birliği ile “soğuk savaşın” yükselmekte olduğu dönemde yazıldığı gerçeğine tekabül etmektedir. Bu kitabın amacı ve hedefi (eleştirimde vurguladığım gibi) ilk olarak “Sovyetler Birliği’ni dünyadaki kötülüğün merkezi (Ronald Reagan’ın daha sonradan söylediği şekilde) olarak diğer ülkelerden ayırmak” ve ABD tarafından önderlik edilen “özgür dünyanın” büyük bir kısmını oluşturan pek de demokratik olmayan rejimler için bir savunucu rol üstlenirken bizzat batı emperyalist demokrasilerinin suçlu doğasından dikkatleri çekerek onları “güzellemekti”.

Aynı zamanda Arendt’in analizinin “kendi içinde dahi mantıklı ve tutarlı olmadığını” vurgulamıştım. Bu durum örneğin Arendt’in ilk olarak “totalitarizmi” hem faşist ve komünist formda inceliyor gibi görünse de *asıl hedefinin komünizm olmasında* ön plana çıkmaktadır. **Arendt’in kitabı aslında sadece uzun, gösterişçi ancak entelektüel açıdan fakir ve aldatıcı bir “soğuk savaş propagandasıdır”.** Diğer şeylerin yanında bu, Arendt’in bir taraftan “Pratikten bahsedersek totaliter hareketlerin Nazizm ya da Bolşevizm [komünizm] modelini seçmesi pek fark etmeyecektir” şeklinde yazarken diğer taraftan 1930’lardan ikinci dünya savaşına (1939-1945)

kadarki dönemde *sadece Sovyetler Birliği'nin* tamamen “totaliter” olduğunu, Mussolini önderliğindeki faşist İtalya'nın tamamen “totaliter” olmadığını ve *hatta Hitler önderliğindeki Nazi Almanya'sının* bile “henüz tamamen totaliterleşmediğini” ve sadece Almanya savaşı kazanmış olsaydı tamamen totaliter olarak gelişmiş bir rejimi görebileceğimizi” iddia etmektedir.

Bunlar Arendt'i “totalitarizme” karşı çıkma adı altında ilerlettiği kendi komünizm karşıtı seferine hizmet edecek şekilde sık sık gerçekliği çarpıtma yoluna itmektedir. Buna karşı eleştirimde söylediğim gibi, Arendt (ve benzer “totalitarizm karşıtları”) “totalitarizm” tasvirlerinde icat ettikleri “totaliterler” kadar fanatiktirler. Bunun bazı örnekleri şöyledir.

* Arendt totalitarizm ile “burjuva kar ve iktidarının çağının ve aynı zamanda emperyalizmin ve yayılmacılığın gerçekten sonuna geldik” şeklinde saçma sapan bir iddiada bulunmaktadır! Bu iddianın gerçeklikten şu an da, Arendt'in bunu yazdığı dönemde de ne kadar uzak olduğunu söylemem gerekli mi?! (Arendt'in emperyalizmi “güzelleme” denemeleri üzerine sonra daha çok konuşacağım.)

* Arendt, anti-komünist bir Fransız “sosyalist” Boris Souvarine'in 1920'lerden başlayarak pek çok sene Sovyetler Birliği'ni yöneten Stalin hakkında, Stalin'in her zaman yaptıklarının tersini söylediği ve söylediklerinin tersini yaptığı şeklindeki sadece akıl sağlığını yitirmiş denebilecek söylemine *katılmaktadır* (Souvarine gerçekten de “her zaman” demiştir ve Arendt buna katılmıştır!). Bu en yüzeysel seviyede dahi saçmadır ve deliliktir, bunu herhangi mantıklı düşünen bir insan hemen fark edecektir. Buna cevap olarak söylediğim üzere: “Herhangi biri gerçekten söylediğinin tersini yapan ve yaptıklarının tersini söyleyen bir prensiple yönetilirken bırakın tüm bir toplumu, sadece bir insanın dahi işleyebileceğini hayal edebilir mi?” Souvarine tarafından ortaya atılan ve Arendt'in kabul ettiği bu tarz söylemler

kendi “totalitarizm karřıtı” fanatikliklerini dűřűnsel bir zemine oturtmaya çalıřırken “totaliter karřıtlarının” gerçekten delice gidecekleri yolları temsil etmektedir.

* Arendt’i eleřtirimde vurguladıđım gibi (ve bařka çalıřmalarımda da derinlemesine yazdıđım űzere) Rus devriminin lideri V.I. Lenin’in ۆlűműnden sonra 1924’te Sovyetler Birliđi dűnyadaki tek bařarılı sosyalist devrim olma durumuyla yűzleřtiđinde (Almanya ۆrneđindeki gibi diđer devrim giriřimleri acımasızca bastırılmıřlardı) Sovyet liderler arasında sosyalist bir sistemin tek bir űlkede inřa edilip edilemeyeceđi ve edilebilecekse nasıl edilebileceđi űzerine tartıřmalar olmaktaydı. Bu ۆzellikle o dۆnemde nűfusun bűyűk çođunluđunun kۆylerde geri kalmıř durumlarda yařamakta olduđu Sovyetler Birliđi’nde akut bir sorundu ve bu yeni Sovyet cumhuriyeti pek çođu (ABD de dahil) 1917 Rus devrimi sonrasında çıkan iç savařta Sovyet cumhuriyetini ezmek ve yenmek giriřiminde bulunan ve bařarısız olan karřı devrimci gűlerin tarafını tutmuř dűřman emperyalist gűler tarafından kuřatılmıřtı (bu emperyalist űlkelerden bazıları bu iç savař sűrecinde yeni Sovyet cumhuriyetinin topraklarını gerçekten iřgal etmiřlerdi).

Ancak Arendt bűtűn bunları ele almayı reddetmektedir: Ona gۆre bu son derece gerçek zorluklar ve Sovyet ۆnderliđi içinde bu kritik durumda ortaya çıkan műcadele sadece kendi totaliter istekleriyle mutlak gű arayışındaki Stalin tarafından kullanılmış bir icattı. Bu, “totalitarizm karşıtı” sۆzde “bilim insanlarının” nasıl kendi bilim karşıtı “teorilerine” hizmet edecek şekilde gerçek hakikati umursamadıklarının ya da kabataslaka arpıttıklarının bir başka keskin ۆrneđidir.

* Arendt Marksizm’in -daha doğrusu Marx’ın ilk olarak ۆne attığı bilimsel ve ۆzgűrleřtirici bakış açısı ve hedefleri Arendt’in bizzat kendi arpıtmasını- Nazilerin soykırımcı, bilim karşıtı fanatikliği ile esasında aynı olduğunu sۆylemektedir. Arendt řۆyle yazar:

Nazilerin insanlık üzerinde doğa kanunlarının bir ifadesi olduğuna inandıkları ırk kanununun altında Darwin'in insanlığın doğal gelişimin bir ürünü olduğu ve bunun şu anki insanlarla son bulmuş olmak zorunda olmadığı şeklindeki fikri yatmaktadır, tıpkı Bolşeviklerin [Lenin'in takipçileri] tarihin kanunlarının bir ifadesi olduğuna inandıkları sınıf mücadelesinin altında Marx'ın kendi hareket kuramına ve kendisinin sonlanacağı tarihsel döneme doğru ilerleyen devasa bir tarihsel hareket olarak toplum nosyonunun yattığı gibi.

Burada Arendt'in nasıl Charles Darwin tarafından geliştirilen, bilimsel olarak kanıtlanmış evrim teorisini Nazilerin soykırımcı ırk kanunlarının kaynağı olarak betimleyerek üstünkörü biçimde çarpıttığına ve karaladığına dikkat edin! Bundan sonra Arendt, Marksist teoriyi de üstünkörü biçimde çarpıtmaya geçmektedir. Arendt'in sözde Marksizm anlatısının ikinci yarısı, gençliğinde Marx'ı etkileyen Friedrich Hegel'in felsefesine benzemektedir fakat Marx bunun ötesine geçerek Hegel'in "diyalektik metodunun" kilit kısımlarını "baş aşağı etmiştir". Bunlar bu makalede bahsedebileceklerimin ötesindedir, ancak burada alakalı olan nokta Marx'ın komünizmin başarılmasını "tarihsel dönemlerin sonu" olarak görmediği, aksine insanlar arasındaki bütün baskı ve sömürü ilişkilerinin ortadan kaldırılması ile insan tarihinde yeni bir çağın başlangıcı olarak gördüğüdür.

Tekrardan Nazizm/faşizm ile komünizmi eşitlemeye çalışırkenki çaresiz denemelerinde -ve gösterdiğim gibi komünizmi bu ikisi arasındaki daha büyük kötü olarak yaftalama girişiminde- Arendt gerçekliği daha da fazla çarpıtmaya zorlanmaktadır. Bu spesifik çarpıtmayı yanıtlamak için yazdığım gibi, sadece insanlar kapsayıcı bir dünya görüşünün savunucuları oldukları için ve dahası bu dünya görüşü dünyayı istedikleri biçimde değiştirmeleri ile doğrudan ilişkili ise bu "onların dünya görüşlerini esasen aynı mı yapar ya da aralarındaki herhangi bir farkı anlamsız mı kılar?" **Komünizmin, ilk olarak Marx tarafından geliştirilen bilimsel, özgürleştirici bakış açısı**

ve metodu ile Nazizmin (ve genel olarak faşizmin) bilim karşıtı, soykırımcı bakış açısı ve metodu arasında temel ve gerçekten dünya kadar fark vardır. Bu farklılık bütün bunlara ciddi ve dürüstçe bakan ve mantıksız bir “totalitarizm karşıtlığı” tarafından kör edilmemiş herkes için gayet açıktır.

* Arendt “bazı savaş sonrası efsanelerin aksine Hitler asla ‘Batı’yı’ Bolşevizm’den korumayı amaçlamamış, aksine Batı’nın yok edilmesi uğruna Sovyet Rusya ile mücadelenin ortasında bile ‘Kızılılara’ [komünistlere] katılmak için hazır durumda olmuştur” iddiasını yapacak kadar ileri gitmektedir. Arendt’in bu söyleminde gerçeklik o kadar çok çarpıtılıp birbirinin içine sokulmuştur ki buradaki yalanları açığa çıkartırken nereden başlanması gerektiğini bulmak dahi zordur. *Hitler’in bakış açısının tanımlayıcı özelliklerinden birinin Yahudilere karşı soykırımcı nefretinin yanı sıra aynı derecede fanatik komünizm ve komünistlere (ilk hapsedilen ve katledilen hedefler komünistler olmuştur) karşı nefreti olduğu gerçeğiyle başlayalım.* Bunun yanında ikinci dünya savaşı sürecinde *Hitler’in Nazi Almanyası’nın Sovyetler Birliği’ne karşı yürüttüğü devasa işgalin 20 milyonla 30 milyon arasında Sovyet yurttaşın yaşamına mal olduğu gerçeği de bulunmaktadır.* Sovyetler Birliği’nin en nihayetinde bu işgal karşısında zafer elde etmesi *Nazi savaş makinesinin belini kırmış, Nazi Almanyası’nın tamamen yenilgisinde kararlaştırmacı olmuş ve savaşın tamamında bir dönüm noktasını oluşturmuştur.* Arendt hakkındaki eleştirim *America in Decline [Amerika Düşüşte]* kitabındaki bu esas noktayı alıntılanmaktadır:

Burada askeri tarih son derece açıktır. Winston Churchill bile Mart 1943 tarihinde bundan sonraki 6 ay boyunca Büyük Britanya ve ABD yarım düzine Alman bölüğü ile “oynayacakken” [Sovyetler Birliği’ne önderlik eden] Stalin 185 bölükle yüzleşmekteydi.

1939’da Sovyet devletinin Nazi Almanyası ile bir saldırmazlık

anlaşması imzalaması konusuna gelince: *America Çöküşte* aynı zamanda bu anlaşmanın Nazi Almanyası tarafından çok büyük ihtimalle Sovyetler Birliği'ne karşı bir saldırı durumuna karşı hazırlanmak için zaman kazanma ihtiyacı sebebiyle Sovyetler Birliği tarafından onaylandığını belirtmektedir. Benim de vurguladığım gibi "1939'da Sovyetler Birliği ve Almanya arasındaki anlaşma sadece Stalin'in 'Batı demokrasilerini' Almanya karşıtı bir ittifaka davetlerinin hepsinin geri çevrilmesinden sonra Stalin tarafından imzalanmıştır."

Nazi Almanya'sı bu "saldırmazlık" anlaşmasını imzaladıktan iki yıl sonra anlaşmayı bozarak Sovyetler Birliği'ne karşı devasa işgaline başlamış ve bunun bütün berbat sonuçlarını da beraberinde getirmiştir (buna savaşın tümünde ABD, İngiliz ve Fransız savaş kayıplarının 10 katından fazla Sovyet kaybı da dahildir). Tekrardan söylemek gerekirse Sovyetler Birliği'nin en nihayetinde bu kitlesel yıkım, açlık ve her çaptan korkunçluklara sebep olmuş bu işgali yenilgiye uğratması Nazi Almanya'sının tamamen yenilgiye uğratılmasında kilit faktör olmuştur.

Ancak bütün bunlara rağmen Arendt insanların Hitler'in "Batı'nın yok edilmesi uğruna Sovyet Rusya ile mücadelenin ortasında bile 'Kızılılara' [komünistlere] katılmak için hazır durumda olmuş" olduğuna inanmalarını istemektedir! Arendt'in gerçekten bunu yazabilmesi "kağıt üzerine yazılana katlanacaktır" -tarihsel gerçeklerin ideolojik hedeflerin hizmetinde (bu durumda Arendt'in "totalitarizm karşıtlığı" adı altındaki üstünkörü komünizm karşıtlığı) en saçma ve kaba çarpıtmalarına bile- şeklindeki eski deyişin bir kanıtıdır.

Demokrasi: Neden Daha İyisini Yapmayalım Ki? eserinde vurguladığım ve bunun üstünden geçen 40 yıl boyunca daha da derinden ele aldığım üzere halk kitlelerini ve en nihayetinde insanlığın tümünü bütün baskı ve sömürü sistemlerinden kurtarmak için dünyanın devrimci dönüşümünün durduğu noktadan Stalin'in genel olarak dünyanın ilk sosyalist devletini son

derece zorlu koşullar karşısında -ve gördüğümüz üzere inanılmaz derecede yıkıcı saldırılardan- muhafaza ve önderlik etmekteki rolünü savunmak doğrudur. Ancak aynı zamanda Stalin'in tüm bu süreçteki rolü üzerine kesinlikle ciddi eleştiriler yapılması gerekmektedir. Bu sosyalizm ve en nihayetinde komünist bir dünya için verilen devrimci mücadeleyi çok daha tutarlı bir biçimde bilimsel ve gerçekten özgürleştirici olarak ilerletmek üzerine çıkarılması gereken kritik önemde dersleri de içermektedir. Benim de yapmış bulunduğum, komünist devrimin tarihsel deneyiminin kritik analizinin de çok büyük bir önemi mevcuttur.

Bu, *Demokrasi: Neden Daha İyisini Yapmayalım Ki?* ile aynı dönemde *"Conquer The World"* [[Dünyayı Fethet](#)] isimli çalışmamla yoğunlaştırılmış biçimde başladığım bir süreçtir ve bundan sonraki 40 civarı senede de yeni komünizmin geliştirilmesi ile buna devam ettim. Revcom.us sitesinden erişilebilecek çok sayıda çalışmam buna derinlikli olarak parmak basmaktadır (ayrıca özellikle Raymond Lotta gibi diğerlerinin de yeni komünizmin metodunu bu önemli tarihsel özete uyguladıkları çalışmalar da bulunmaktadır). Ancak bu zorunlu, kritik özetleme bilimsel bir temele dayanarak Arendt ve diğer "totalitarizm karşıtlarının" asıl amacı dünyanın her yerinde insanlığı ve doğayı yağmalayan ve yok eden kapitalist-empyralist hegemonyanın hizmetinde komünizme iftira atmak olan ve bu amaç doğrultusunda metodu gerçekliğin gerçekten iğrenç ve üstünkörü şekilde çarpıtmakta yatan çalışmalarından temel olarak farklıdır.

Ayrıca Arendt'te açıkça görüleceği üzere "totalitarizm karşıtlarının" bu çalışmaları en özgürleştirici şekilde olacak da olsa radikal bir değişim olasılığı karşısında derinde yatan bir korkuyu -hatta buna dehşet demek de abartı olmaz- açığa çıkarmaktadır. Arendt'te bu sadece komünizme karşı mantık dışı nefretinde değil, aynı zamanda da söylediğim gibi "evrimin bilimin örtüsünü giymiş hali" olarak ifade ettiği Darwinizmi çarpıtması ve ona karşı derinden oturmuş rahatsızlığında da

görülebilir -sanki evrim teorisi bir tür gizli ve hileci şeymiş (iyice anlaşılmış bilimsel bir gerçeğin aksine onun söylemiyle “bilimin örtüsünü giymiş”) gibi. Arendt’in evrimden tiksiniş ile komünizme karşı nefreti arasında bir birliktelik de bulunmaktadır. *Demokrasi: Neden Daha İyisini Yapmayalım Ki?* eserinde yazdığım gibi:

*İnsan türünün büyük bir esnekliğe sahip olduğunun, doğanın geri kalan kısmına verdiği cevaplar konusunda ciddi bir plastisite gösterdiğinin anlaşılması ve durumlarında -her şeyin üstünde toplumsal sistemlerindeki- değişiklikler olduğunda bakış açılarında ve inançlarında ve evet, duygularında dahi büyük değişiklikler yapabilmeleri... bütün bunlar şeylerin şu anki halinde menfaatleri olmayanlar için son derece özgürleştirici şeylerdir... ancak Arendt gibi insanlar için [bu değişiklikleri yapmak için] küçük girişimler bile bizzat korkunçtur. Bundan ötürü [Arendt’ten] şöyle kara varoluşsal kafa patlatmalar duyuyoruz: “Yunanlardan bu yana ileri seviyede gelişmiş siyasi yaşamların bu özel katmana karşı derine kök salmış bir şüpheyi, onun olduğu kadar her birimizin de tek, özgün, **değişmez** olduğumuz gerçeğinde saklı rahatsız edici mucizeye karşı derin bir nefreti doğurduğunu biliyoruz.” (İtalik bundan alıntı yaptığım orijinal alıntıdan, kalın yazı ise burada eklenmiştir.)*

Sosyal medyada [22. mesajımda](#) (@BobAvakianOfficial) bu kritik noktaya tekrardan parmak bastım:

Önceki mesajımda (21. mesaj) “insan doğası” diye bir şeyin olmadığı gerçeğinden bahsettim. Bu mesajda komünist devrimin nasıl bütün baskı ve sömürüyü ortadan kaldıracığından ve bununla birlikte insanların birbirleriyle radikalce farklı, canlandırıcı şekillerde ilişkiler oluşturmalarını mümkün kılacağı üzerine daha çok konuşacağım.

Komünizm dünyadaki teknoloji ve kaynakları ve dünyadaki insanların bilgilerini ve yeteneklerini ortak

menfaat için kullanacaktır. Bu, insanlığın hepsi için ortak bir bolluğun yaratılmasını mümkün kılacak ve bireylerin sadece hayatta kalmak için mücadele etme zorunluluklarını ortadan kaldıracak, insanların temel yaşam ihtiyaçları için birbirleriyle mücadele etme ihtiyaçlarını tasfiye edecektir. Bu temelde şu anda “insan doğası” olarak düşünülen şeyin temelden dönüştürülmesini mümkün kılacaktır.

Tekrardan, bu sosyal medya mesajlarında belirttiğim gibi insanlar özellikle de bulundukları durumların değişimi söz konusu olduğunda her zaman değişebilmiş ve değişebilmektedir ve insanlığın radikalce canlandırıcı ve özgürleştirici bir değişebilme potansiyeli mevcuttur. Ucube kapitalizm-emperyalizm sisteminde menfaati olmayan herkes için bu son derece umut ve ilham verici bir şeydir.

Ancak Hannah Arendt gibi bu sistemde çıkarı olan kişiler insanlığın ve durumların komünist devrimin temsil ettiği ve bu devrimle başarılabilir olacak özgürleştirici dönüşümünün mümkünlüğü karşısında sadece korkuyla irkilebilirler.

Bu durum Arendt gibi birini sadece komünizme saçma, zıvanadan çıkmış çarpıtmalar ve iftiralar savurmaya itmekle kalmaz, aynı zamanda onun gibi kişileri “batılı” ülkelerin ve onların özellikle ABD ve İngiltere gibi önde gelen sömürgeci emperyalist güçlerinin en berbat suçlarını çarpıtır ve bahaneler de bulur. Bu şekilde Arendt, özellikle de köle sahiplerinin “[köleliği] eninde sonunda ortadan kaldırmak istedikleri” gibi eskimiş ve gerçekliğin tam tersi olan iddialar ile ABD’de köleliğin korkunçluğunu küçümseyici davranır. Bu “üzücü” gerçeklerle eşi benzeri olmayan biçimde çelişmektedir, örneğin önde gelen bir köle sahibi Thomas Jefferson’ın 1800’lerin başlarında Louisiana’yı satın alarak ABD’deki kölelik topraklarını ciddi derecede büyütmele sorumlu olduğu gerçeği ile. Bir başka örnek ise Arendt’e göre adım adım köleliği ortadan kaldırmak isteyen köle sahiplerinin sadece köleliği muhafaza etmek için değil, aynı zamanda da

mümkünse genişletmek için 1860'larda bir İç Savaş çıkartmalarıdır.

“Batı (emperyalist) demokrasilerinin” en kötü suçlarının bazılarını savunmak için tarihi yeniden yazma girişimleriyle birlikte Arendt 1920'lerde ve 1930'larda, 1. ve 2. Dünya Savaşı arasındaki dönemde İngiliz kolonizasyonu hakkında şunları savunmaktadır:

İngiliz emperyalist egemenliği bazı kabalık seviyelerine inmişse de, iki dünya savaşının arasındaki gaddarlık geçmişte görülene kıyasla daha küçük bir rol oynadı ve insan hakları her zaman koruma altındaydı. Bariz deliliğin ortalarındaki bu ılımlılık, Churchill'in “Kralın İmparatorluğunun likidite edilmesi” olarak adlandırdığı, en nihayetinde İngiliz ulusunun bir İngiliz milletler topluluğuna dönüşmesi anlamına gelebilecek şeyin yolunu açmıştır.

Bu yazılanlar Hindistan'da ve Asya'nın diğer bölgelerinde, Afrika'da ve diğer yerlerde İngiliz koloni egemenliğinin korkunç suçlarını tamamen örtbas etmektedir. Bu korkunç suçlar başka şeylerin yanı sıra Caroline Elkins'in *Legacy of Violence: A History of the British Empire [Şiddetin Mirası: İngiliz İmparatorluğunun Tarihçesi]* kitabında kapsamlı ve derinlemesine dosyalanmıştır. ABD'nin “liberal” ve muhafazakar” kesimlerinin ikisi de dahil olmak üzere “Batı” emperyalizminin temsilcileri tarafından neredeyse tanrısal bir saygı ile anılan Churchill'e gelince o; ölümüne kolonici ve ırkçı olan, 2. Dünya Savaşı öncesinde, sırasında ve sonrasında insanlığa karşı korkunç suçların sorumlusu olan ve İngiliz imparatorluğunun sonunu sadece zorunda kaldığında, bu imparatorluğu muhafaza etmek için en iğrenç eylemlerin sorumlusu olduktan sonra kabul eden biridir.

Burada Arendt ile ilgili gösterdiklerimin sadece ona özgü değil, aksine gerçekliği istemli bir biçimde, özellikle de komünizm tecrübesi konusunda batık “totalitarizm teorileri”

ile iğrenç bir biçimde çarpıtan ABD “batı” emperyalistlerinin savunucularının *tipik bir özelliği* olduğunu akılda tutmak çok önemlidir.

Ayrıca bütün bunlar Arendt’i komünist bir dünyada yaşamının nükleer felaket kadar kötü ve hatta belki daha bile kötü olduğunu iddia edecek kadar ileriye götürmektedir. Bu birleştirmede Arendt totalitarizme bir “toplama kampı sistemi” (Arendt’in Nazi Almanya’nın bile “tamamen totaliterleşmediğini”, bunun sadece Sovyetler Birliği’ne mahsus olduğu iddiasını tekrardan akılda tutmak önemlidir) olarak hitap etmektedir. Arendt, bu “toplama kampı sisteminin” kazanmasının “tıpkı hidrojen bombasının kullanılmasının insanlığın sonu olacağı gibi içinden çıkılamayacak bir kıyamet” anlamına geleceğinde ısrar etmektedir. Bu, “kızıl olacağıma ölürüm daha iyi” [“better dead than red”] şeklindeki delirmiş komünizm karşıtı çığırtkanlığa çok yakındır ve hatta aynısı olduğu bile söylenebilir. Ya da Arendt’in bu söylemine cevap olarak belirttiğim şekliyle: “Arendt günümüzde nükleer savaş ne kadar kötü olursa olsun ondan daha kötü bir şeyin var olduğunu ve bunun totalitarizmin altında kölelik olduğunu söyleyen Batı emperyalist konuşmacılarının mantığı ile son derece benzer bir bakış açısını sunmaktadır.”

Bütün bunlardan yola çıkarak, bu yazının başında “totalitarizm” üzerine önceki makalemde¹ alıntılıdığım şu kesit çok daha kuvvetli bir biçimde doğruluğunu ortaya koymalıdır:

Geniş ölçüde analiz ettiğim gibi, “totalitarizm” bu durmak bilmez suçlar sisteminin (bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin) entelektüel savunucuları tarafından üretilmiş ve teşvik edilmiş, tamamen bilimsellik dışı -ve aslında bizzat bilim karşıtı- bir teoridir ve bu sistemin insanlığa karşı işlemekte olduğu büyük suçları makul kılmak, dikkatleri başka yerlere çekmek ve devrime, özellikle de komünist devrime karşı mantık dışı bir karşıtlık oluşturmaya çalışmak için

kullanılmaktadır. Bu “teoriyi” herhangi bir kişinin ciddiye alabilmesi -ve dahası bu “teorinin” geniş çapta bir tür “kutsal bilgi” olarak görülmesi- kendilerini “liberal” olarak tanıtanlar da dahil pek çok kişinin bilinçli olarak dünyanın her yerinde yüz milyonlarca çocuk da dahil milyarlarca insanın vahşet dolu baskı ve devasa, yıkıcı şiddet ile dayatılan acımasız sömürüne dayanan bu kapitalist-emperyalist sisteme uyum sağlama isteğinin acı bir göstergesidir.